

Mannen med den svarta mustaschen stod och fingrade på någonting i sitt bälte; Harry tittade efter och såg att han lät sin breda tumme löpa längs eggen på en skinande yxa. Ron öppnade munnen för att säga någonting, men Hermione gav honom en hård armbågsstöt i revbenen och nickade i riktning mot entréhallen.

"Varför hejdade du mig?" frågade Ron argt när de gick in i stora salen för att äta lunch. "Såg du dem inte? De hade till och med yxan beredd! Det här är inte rättvisa! "

"Ron, din pappa arbetar för Trolldomsministeriet. Du kan inte springa runt och säga såna saker till hans chef! " sade Hermione, men även hon såg väldigt upprörd ut.

"Så länge Hagrid kan hålla huvudet kallt och framlägga sina argument på ett övertygande sätt är det inte möjligt att de kan avrätta Vingfåle ..."

Men Harry kunde höra att Hermione inte själv trodde på vad hon sade. Överallt runt omkring dem satt de andra eleverna och pratade ivrigt medan de åt. Alla glädde sig åt att examensproven skulle vara över samma eftermiddag, men Harry, Ron och Hermione, som var utom sig av oro för Vingfåle, kunde inte delta i den allmänna glädjen.

Harrys och Rons sista examen var spådomskonst, Hermiones var mugglarstudier. De gick upp för marmortrappan tillsammans.

Hermione lämnade dem på första våningen och Harry och Ron fortsatte hela vägen upp till sjunde. Många av deras klasskamrater satt redan och väntade nedanför spiraltrappan till professor Trelawneys klassrum medan de försökte repetera så mycket som möjligt i sista minuten.

"Hon tar in oss en i taget", talade Neville om då de kom och satte sig bredvid honom. Han hade sitt exemplar av Hur man avslöjar framtiden uppslagen i knät och tittade på avsnittet om kristallkuler.

"Har någon av er över huvud taget sett nånting i en kristallkula?" frågade han dem nedslaget.

"Nix", svarade Ron frånvarande.

Han tittade ideligen på sin klocka; Harry förstod att han räknade minuterna tills prövningen av Vingfåles överklagande skulle börja.

Kön nedanför professor Trelawneys tornrum blev långsamt kortare. Varje gång en elev kom nerklättrande för silverstegen viskade de som var kvar:

"Vad frågade hon? Gick det bra?" Men alla vägrade att säga något.

"Hon säger att hon har sett i kristallkulan att om jag berättar kommer jag att råka ut för en hemsk olycka! " pep Neville när han klättrade tillbaka nerför stegen mot Harry och Ron, som nu hade kommit upp på trappavsatsen.

"Så bekvämt för henne då", fnyste Ron.

"Vet ni vad, jag börjar tycka att Hermione har rätt i fråga om henne." Han viftade med tummen mot luckan över huvudet på dem.

"Hon är en riktig gammal bluffmakerska."

"Javisst", sade Harry och tittade på sin egen klocka. Den var två nu. "Jag önskar att hon ville skynda sig lite ... "

Parvati kom tillbaka nerför stegen, glödande av stolthet.

"Hon säger att jag har allt som behövs för att bli en äkta siare", talade hon om för Harry och Ron. "Jag såg alla möjliga saker i kristallkulan ... Ja, lycka till nu! "

Hon skyndade sig nerför spiraltrappan till Lavender.

"Ronald Weasley", ljöd den välbekanta, beslöjade rösten ovanför huvudet på dem.

Ron gjorde en grimas åt Harry, klättrade upp för silverstegen och försvann ur sikte. Nu var det bara Harry kvar som inte hade gjort sitt prov. Han slog sig ner på golvet med ryggen mot väggen och lyssnade till en fluga som surrade i det soliga fönstret. Hans tankar vandrade i väg till Hagrid.

Äntligen, efter tjugo minuter, visade sig Rons stora fötter åter på stegen.

"Hur gick det?" frågade Harry och reste sig.

"Det blev bara en massa strunt", sade Ron. "Jag kunde inte se ett smack så jag hittade på nåt. Fast jag tror inte hon blev särskilt övertygad . . ."

"Vi träffas i uppehållsrummet", mumlade Harry då professor Trelawneys röst ropade: "Harry Potter! "

Det var varmare än någonsin i tornrummet; gardinerna var fördragna och en brasa brann i spisen. Den vanliga, kväljande rökelseften fick Harry att hosta medan han snubblade fram mellan röran av stolar och bord för att komma bort till professor Trelawney, som satt och väntade på honom framför en stor kristallkula.

"God dag, min vän", sade hon mjukt. "Om du vill vara så snäll att titta in i Sanningens sfär . Ta god tid på dig, och tala sen om för mig vad du ser där inne "

Harry böjde sig ner över kristallkulan och stirrade, stirrade så koncentrerat han kunde. Han försökte med en viljeanstängning förmå den att visa honom något annat än virvlande vit dimma, men ingenting hände.

"Nå?" sade professor Trelawney försiktigt uppmuntrande. "Vad ser du för nåt?"

Värmen var tryckande och det stack i näsborrarna av den parfymerade röken som svävade ut från elden intill dem. Han tänkte på vad Ron just hade sagt och beslutade sig för att låtsas.

"Öh ... sade Harry, "en mörk skepnad . . . öh . . . "

"Vad liknar den?" viskade professor Trelawney. "Tänk efter nu, vännen . "

Harry funderade och kom att tänka på Vingfåle.

"En hippogriff", sade han bestämt.

"Verkligen?" sade professor Trelawney och krafsade ivrigt ner någonting på pergamentet hon hade i knät. "Lille vän, du kan mycket väl tänkas se resultatet av stackars Hagrids problem med Trolldomsministeriet! Titta närmare. Verkar hippogriffen ha ... verkar den ha sitt huvud på plats?"

"Ja", sade Harry bestämt.

"Är du säker på det?" pressade honom professor Trelawney. "Är du alldeles säker, lille vän? Du ser möjligen inte att den ligger och vrider sig på marken och att en otydlig figur höjer en yxa över den?"

"Nej!" sade Harry, som började känna sig lätt illamående.

"Inget blod? Ingen gråtande Hagrid?"

"Nej ! " upprepade Harry och önskade mer än någonsin att han kunde få lämna rummet och den plågsamma värmen. "Den ser ut att må fint, den . . . flyger i väg." Professor Trelawney suckade.

"Ja, kära du, jag tror vi får sluta här. Det var lite av en besvikelse . . . men jag är säker på att du gjorde ditt bästa."

Harry reste sig lättad, tog sin skolväska och vände sig om för att gå. I samma ögonblick hördes en hög, grov röst bakom honom...

För att få tillgång till nästa QR-kod skall ni lista ut vems grova röst det var som Harry hörde. För att lista ut vem det var, gör följande:

1) Första bokstaven i namnet = Första bokstaven i det som kristallkulan i texten kallas.

2) De följande bokstäverna i namnet får ni genom att söka redan på det trettionde ordet på den trettiosjätte raden i texten och byter ut n mot a.

3) De tre sista bokstäverna i namnet får ni genom att söka i texten vem det var som sade följande:

"Så bekvämt för henne då".

Skriv namnet på ett papper och visa åt er lärare så får ni nästa QR-kod.